

tingør og dernæst af Politimesteren og Borgmesteren der. Derved skal jeg dog bemærke, at den ærede Rigsdagsmand jo selv anførte, at han kun fremkom med sine Ytringer, fordi det var Forhold, han kendte, og hvad der fandt Sted andre Steder, kendte han ikke. Men nu ere vi jo i det Tilfælde, at vi skulle tage Bestemmelser for det Hele, og det kunne vi ikke gøre alene af Hensyn til, hvorledes det forholder sig i Helsingør. Naar den ærede Rigsdagsmand navnlig talte om Politimesteren og om, at han havde et saa anstrengende Embede, og at man derfor ikke kunde ønske, at en ældre Mand vedblev at være i dette Embede, og derefter ophyste, at efterhaanden som Politimesterne der bleve ældre, gif de over i andre Stillinger, saa forekommer det mig ogsaa, at den ærede Rigsdagsmand deri maa see en Grund, hvorfor man ikke behøver at sætte Politimesterembedet i Helsingør saa høit, som han meente det burde sættes, idet det i Reglen maa anses at være meest egnet for yngre Mænd, der efterhaanden, som de blive ældre, kunne rykke op i et andet Embede. Dernæst maa jeg dog ogsaa bemærke, at naar her er Tale om disse Lønninger, saa glemmer man at tale om, hvad Pensionsberettigelse der følger med; man maa jo dog virkelig bestandig erindre, at selv om en Dommer forbliver i det mindste juridiske Embede i Landet til sin Dødsdag, og altsaa der udbetaler Retfærdighed for 1000 Rbd., saa har han dog mere end disse 1000 Rbd., thi han har, naar han gaar af, og ikke længere kan forblive i Embedet, Pension, og hans Enke har efter ham Pension. Det maa dog ogsaa regnes for Noget, og det virkelig ikke for saa lidt. De Herrer eftersee paa Pensionslisten, hvor stor en Byrde vi have i Pensionsudgifter, og de ville deraf erfare, at det er Noget, man ingenlunde maa lade ude af Betragtningen, naar her er Tale om, hvorledes Lønningerne skulle ansættes. Den ærede Rigsdagsmand for Helsingør gjorde en Betragtning gjældende, som jeg maa ansee for fuldkommen urigtig. Han udtalte nemlig, at naar en Embedsmand har Børn og ikke vil lade dem gaae over i andre Stillinger, men ønsker at lade dem gaae den videnskabelige Vej, for at forberede sig til at blive Embedsmænd, saa koster dette Meget, og

at det er Noget, som der maa tages Hensyn til ved Bestemmelsen af Lønningerne. Dette Raisonnement er fuldkommen urigtigt. Hvorfor kan en Embedsmand ikke ligesaa godt som enhver anden Mand i Landet opdrage sine Børn efter sin Evne? Hvorfor skal Staten, idet den bestemmer Lønnen for et vist Embede, tage det Hensyn, at den skal sætte Embedsmanden istand til at opdrage sine Børn til Embedsmænd, saa at Embedsclassen i Landet bliver en fast Clique, en affluttet Klasse, saaledes at Forældre og Børn og deres Børn igjen, rigeligt lønnet af Statskassen, kunne blive Embedsmænd? Jeg troer, at det af mange Grunde aldeles ikke er ønskeligt; jeg troer, at Embedsclassen i det Hele er bedst tjent med, ikke at staae som en saadan affondret Klasse. Jeg troer, at dersom en Mand i en anden Stilling lige overfor de Herrer vilde gøre gjældende, at han ønskede, at hans Børn skulde gaae den og den Vej, og at de derfor maatte lade ham noget Mere at fortjene og betale ham bedre for hans Arbejde, saa vilde han blive afviist med de Ord: Nei, min gode Ven, det kan jeg ikke tage Hensyn til. Jeg mener derfor, at den opstillede Paaastand er fuldkommen ubegrundet og aldeles intetsigende. Den ærede Rigsdagsmand anførte ogsaa, at Forældre, som holdt deres Børn til Studier, havde indsat en Capital i Børnenes Opdragelse, og naar denne Opdragelse nu var tilendebragt, saa maatte dog Børnene, naar de kom saavidt, at de bleve ansatte som Embedsmænd, have en ordentlig og god Stilling; thi ellers var Capitalen, som var anvendt paa deres Opdragelse, spildt; — men raisonnere vi da saaledes, naar Folk spille deres Capital paa anden Maade? Naar Folk anvende deres Capitaler paa uheldige Speculationer, saa siger man dog ikke: denne Mand har anvendt sine Penge uheldigt, han har sat dem i en Speculation, der er slaadet feil, og nu skal Staten træde til for at hjælpe ham. Nei, ogsaa dette er en fuldkommen uberettiget Lære, er Noget, der aldeles ikke kan tages Hensyn til. — Naar det er anført, at man maa sørge for, at der er et tilstrækkeligt Udvalg for Regjeringen, at vælge imellem med Hensyn til Besættelsen af Embeder, saa troer jeg ikke der i nogenjomhelst Henseende har viist sig Mangel paa Candidater til Embeder.